

skyldes formentlig en stigende miljøbevidsthed indenfor landbruget med hensyn til forbedring af gødningsopbevaringsforholdene. I de senere år har kommunerne endvidere forøget tilsynet med landbrugsvirksomhederne.

Miljøkreditrådet har på sit sidste møde, der er afholdt i oktober 1986, disponeret over den resterende del af de bevilgede midler. Herefter må 57 ansøgninger fra industrien med et samlet investeringsbeløb på 197 mill. kr. afvises. 272 uafsluttede landbrugsansøgninger med et samlet investeringsbeløb på 44 mill. kr. vil udløse et støttebehov på ca. 5 mill. kr., som foreslås overført fra midlerne til den støttelov, som nærværende lovforslag omhandler. Når lovforslaget er vedtaget, vil der blive udarbejdet et aktstykke herom.

3. Lovforslaget og den gældende miljøstøttelov

Efter den gældende miljøstøtteordning kan der som nævnt ydes støtte til både industri og landbrug. Loven udløber med udgangen af 1986.

Gennemførelsen af handlingsplanen betyder at der skal gennemføres mange relativt ensartede investeringer i landbruget. Det vil være u hensigtsmæssigt, hvis ansøgningerne – som det sker efter den gældende miljøstøttelov – skal behandles af et råd. Da det desuden forudsættes, at der skal kunne ydes støtte til investeringer i gødningsopbevaringsanlæg frem til den 31. december 1989, er det fundet hensigtsmæssigt at foreslå en ny lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i landbruget.

I 1980 gav EF-Kommissionen medlemslandene mulighed for indtil udgangen af 1986 at yde miljøstøtte til industrivirksomheder under bestemte betingelser. Den gældende miljøstøttelov er udarbejdet under hensyntagen til disse EF-regler. Disse retningslinjer på fællesskabsplan vedrørende statsstøtte til miljøbeskyttelse gælder ikke investeringer foretaget i forbindelse med produktion på landbrugsejendomme.

4. Behovet for støtte

I miljøministerens redegørelse af 12. december 1984 vedrørende NPO-handlingsplanen fastholdes princippet om, at forureningsbekæmpelse skal betales af forureneren – normalt ved at meromkostningerne søges overvæltet på priserne. Princippet har været gældende siden miljøreformen i 1973. Princippet er dog modificeret ved lovgivningen om miljøstøtte. En fuldstændig konsekvent gennemførelse af princippet er ikke altid mulig eller hensigtsmæssigt ud fra et samfundsmæssigt helheds-

hensyn. Dette gælder også i denne situation, hvor krav om milliardinvesteringer, i løbet af en kort årrække kan forvride strukturen i landbruget og skabe utilsigtede produktionsvanskeligheder.

Regeringen fastholder derfor, at landbruget skal betale hovedparten af investeringsudgiften i forbindelse med gennemførelsen af handlingsplanen, men er dog indstillet på at afbøde de værste økonomiske vanskeligheder for landmændene ved at staten bidrager til investeringerne.

Der er i NPO-redegørelsen foretaget en række økonomiske overslag over de investeringer, der følger af de foreslåede ændringer i bestemmelserne om gødningsopbevaring.

Ifølge det skøn, der ligger til grund for miljøministerens handlingsplan af 12. december 1984, skal der i perioden 1986–89 investeres ca. 3,5 mia kr. for at opfylde kravene om gødningsopbevaringsanlæg m.v. Dette skøn blev udarbejdet i samarbejde mellem De danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger og Miljøstyrelsen. Beregningerne tager udgangspunkt i en rapport fra landbohøjskolen, udarbejdet af Morten Gylling, april 1984, i hvilken det skønnes, at der for at opnå 6 måneders kapacitet skal opføres ca. 11.000 gylleanlæg, ca. 5.500 møddingspladser, ca. 27.000 ajlebeholdere og ca. 61.000 møddingvandsbeholdere.

På baggrund heraf blev det beregnet, at de statslige udgifter til en støtteordning til landbruget vil andrage ca. 200 mill. kr. årligt i 1983-priser under forudsætning af en støtte på mellem 25 og 30 pct. af investeringsudgifterne. Det blev understreget, at det anslåede investeringsbeløb var behæftet med en betydelig usikkerhed.

Det beslutningsforslag (B 65) folkettinget vedtog den 31. maj 1985 indeholder en handlingsplan, der på en lang række punkter er forskellig fra miljøministerens.

Dette gælder bl.a. bestemmelsen om halmafbrænding og bestemmelserne om gødningsopbevaring. I disse bestemmelser er nu fastsat en minimumskapacitet på 6 måneders opbevaring for landbrug med mere end 20 dyreenheder.

Folketingsbeslutningens bestemmelser om foranstaltninger mod forurening fra gødning og ensilage er udmøntet i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 15 af 24 januar 1986 om husdyrgødning og ensilage m.v. Heri er fastsat en række detaljerede bestemmelser om indretning og placering m.v. af gødningsopbevaringsanlæg. Endvidere er fastsat bestemmelser for opbevaringskapacitet, hvorefter landbrug med mere end 20 dyreenheder skal have en kapacitet på mindst 6 måneder, for landbrug med 15–19 dyreenheder mindst 5 måneder, mens